

[Gustav Pedersen.]

Det konservative Folkeparti og Regeringen om den Maade, de økonomiske Foranstaltninger skal gennemføres paa, naar det drejer sig om at beskytte Erhvervslivets Interesser og hindre Indførsel af flere Varer, end vi har Raad til at købe, er vi dog enige om, at der ikke kan købes for flere Penge, end vi har Raad til at købe for, og at dette nødvendigvis paa visse Felter maa afføde en Vareangel, som kan give sig Udslag i urimelig Prisstigning. Derfor er det urimeligt, naar det ærede Medlem Hr. Prieme bruger en saadan Vending. Det, der sker, og det, der er Anledning til at søge Lovgivningen sat ind imod, vilde være sket ogsaa, hvis de Forslag, som det ærede Medlem Hr. Prieme og hans Parti er gaaet ind for, var blevet gennemført. Ogsaa i saadanne Tilfælde var der fremkommet en Vareangel, som af Truster eller særlig godt stillede Virksomheder kunde være udnyttet til urimelige Prisforhøjelser.

Jeg erkender, som det for øvrigt ogsaa blev erkendt af den højtærede Handelsminister, at der i Spørgsmaalet om Prisunderbud ligger et Problem, som der er Grund til at tage op til Overvejelse. Urimelige Prisdannelser indledes ofte med en Priskrig; gennem Prisunderbud søger man at skaffe Konkurrenterne ud af Verden eller i hvert Fald at svække dem betydeligt, og naar dette er sket, kommer de urimelige Prisdannelser. Derfor takker jeg for Tilsgagnet om, at dette Spørgsmaal kan blive taget op til Overvejelse.

Jeg skal hermed gentage mit Tilsagn om at medvirke til en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

Jensen-Brobj: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen mente, at jeg vilde forsøge den samme Kunst som Handelsministeren: at blæse med Mel i Munden. Det er ikke rigtigt. Venstre har kritiseret de Overgreb, der har fundet Sted, men vi har samtidig peget paa et af de Midler, der er til at hindre dem, nemlig at give større Mulighed for Konkurrence, saa disse trustlignende Virksomheder ikke kan opstaa. Vi har baade i Efteraaret 1934 og i Efteraaret 1935 under Forhandlingerne om Valutaloven peget paa, at det var galt, som man bar sig ad med denne Valutalov, og at den administreredes saaledes, at den netop vilde skabe Vareknaphed og give Sammenslutningerne et sikkert Middel til at udbytte Forbrugerne. Vi har peget paa, at man skulde slække i Stedet for at stramme paa dette Omraade, og at det eneste, der kunde

hjælpe mod disse Sammenslutninger og Opskrutninger, var den frie Konkurrence. Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen sagde, at vi ikke vilde bruge de Midler, der var nødvendige. Vi har været med til Loven af 1931 og ogsaa givet Tilsagn om at ville være med til fortsat at have en Lov, som kan hindre de grelle Ting, som kommer frem gennem Sammenslutninger og Prisaftaler. Vi har kun ment, at Handelsministeren med dette Lovforslag er gaaet for vidt, og at man burde se at faa en mere fornuftig Linie.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen talte ogsaa om, at Venstres Indsats var af en ejendommelig Karakter. Naar vi ikke har villet gaa alt for vidt med den Lovgivning, der er til Behandling, er det, fordi Sporene skræmmer, Sporene fra den Tid, det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen sad i Regeringen, da vi havde Maksimalprispolitik. Hvad førte hele den Maksimalprispolitik til? Den førte til, at vi netop fik højere Priser paa alt, fordi det var de dyrest drevne Virksomheder, der blev lagt til Grund, naar man skulde sætte Maksimalprisen. Disse Spor skræmmer, og derfor er der ikke noget at sige til, at vi er noget forsigtige med at gaa videre, for at vi ikke skal komme ind i lignende Forhold og heller ikke ind i mere Planøkonomi og Socialisering af Virksomhederne og større og større Indgreb fra Statens Side.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen, at jeg havde nævnt nogle Ting, der var tjent godt paa, Glas, Gummi, Tekstil, Øl og Mælk, og han sagde, at det var da godt, at der var nogle, der havde det godt. Det har jeg ikke noget imod. Det var ikke af pure Misundelse, jeg talte. Men hvad er Aarsagen til, at jeg nævnte disse Ting? Jeg har ikke noget imod, at nogle har det godt, men jeg har noget imod, om de, der har det godt, har faaet det ved at udbytte andre. Og det er det, der er sket, idet man gennem Valutaloven har udelukket al Konkurrence med disse Virksomheder og skabt Mulighed for, at de kunde tjene de mange Penge.

Tror det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen, at Kastrup Glasværk, hvis vi havde haft fri Indførsel af Glas, kunde have givet det Udbytte, det har? Tror det ærede Medlem, at „Codan“, hvis vi ikke havde haft Beskyttelse i Toldloven af 1932 paa Gummifodtøj, kunde have givet det Udbytte, den har? Og med Hensyn til Øl — det er nu ikke noget, der alene angaar „Stjernen“ —, hvordan tror det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, at „Stjernen“